

Gletsjer in Chili

PATAGONIË

Op reis door het rijk van de verbeelding

IJs van de gletsjer Perito Moreno in Argentinië

Mara

Natuur op haar puurst. Dat is de kortste samenvatting van Patagonië. Temidden van woeste kaalheid vind je er de indrukwekkendste landschappen ter wereld, bewoond door exotische dieren. Geen wonder dat deze ultradunbevolkte streek altijd grote aantrekkingskracht op reizigers heeft uitgeoefend.

TEKST Hans Bouman

Zonsopgang
Torres del Paine

Het is een grotendeels woest en desolaat gebied, waar bijna altijd een straffe westenwind waait. Wijde vlakten, verre horizons: wat een lege en godverlaten uithoek! En toch. Toch heeft Patagonië altijd een bijzondere plaats ingenomen in de verbeelding van Europeanen. Vroeger, en nu nog steeds.

Charles Darwin voer aan boord van de *Beagle* vijf jaar lang de wereld rond, maar van alle plekken die hij bezocht bleef Patagonië het langst door zijn gedachten spoken. Hij werd verscheurd door een combinatie van fascinatie, ontzag en afkeer. 'Je kunt de vlakten van Patagonië bijna alleen maar in negatieve termen beschrijven', mompde hij in zijn dagboeken. 'Geen nederzettingen, geen water, geen bomen, geen bergen.'

Natuurlijk overdreef Darwin (hij had trouwens ook maar een klein stukje van Patagonië gezien), maar hij kwam wel tot de glorieuze conclusie dat Patagonië een bijna ondefinieerbare magie heeft, die de menselijke verbeeldingskracht vrij spel geeft.

Darwin was de enige niet. Ook voor schrijver en reiziger Bruce Chatwin was Patagonië het land van de verbeelding. Hij schreef het prachtige reisverslag

In Patagonië, dat veel reizigers terecht met zich meedragen, als ze dit gebied doorkruisen.

Befaamde merenstreek

Patagonië bestaat uit een Argentijns en een Chileens deel. Qua klimaat is er een duidelijk verschil tussen de beide Patagoniës. Dat komt door de Andes. Dit gebergte zorgt ervoor dat bijna alle met de westenwind meegevoerde neerslag in Chileens Patagonië valt, waardoor de begroeiing er een stuk dichter is dan in het veel grotere en kalere Argentijns Patagonië. Je ervaart er voor je gevoel vier seizoenen in een dag. In heel Patagonië zijn de temperaturen overigens vrij gematigd. Zelfs in het uiterste zuidpuntje, Vuurland, waar het 's zomers maar een graad of tien wordt, ligt de temperatuur op winterdagen meestal iets boven het vriespunt.

Wij besluiten dat we zowel Chileens als Argentijns Patagonië willen verkennen en beginnen de reis

Wat een vergezichten op de Weg van de Zeven Meren, wat een ongegeneerde schoonheid!

Patagonië

Lago Pehoe & Cuernos del Paine

Nationaal park Torres del Paine

De vlucht is turbulent, maar als we zijn geland staan we wel op het allerzuidelijkste puntje van Zuid-Amerika!

daarom in Santiago de Chile, met het plan terug te vliegen vanuit Buenos Aires. Gezien de enorme omvang van het gebied, en het feit dat niet overal wegen zijn, betekent dat een combinatie van reizen per bus en vliegtuig.

Zo'n achthonderd kilometer ten zuiden van Santiago, officieel nog net niet in Patagonië, ligt Pucon, in de beroemde merenstreek van Chili. Met zijn kristalheldere meren, besneeuwde bergen, rokende vulkanen, bossen en gletsjers is dit een van de mooiste gebieden van Chili – en ver erbuiten.

Vanuit Pucon voert een prachtige route langs de Villarica-vulkaan richting de Argentijnse grens, die we via de Tromen-pas oversteken. Langs het Lanín-park, met zijn bergen, meren en besneeuwde toppen, voert de route naar het schilderachtige, grotendeels uit hout opgetrokken San Martín de los Andes, dat gelegen is aan het Lácar-meer. De natuur heeft hier een bijna Zwitsers karakter en het is dan ook heel toepasselijk dat handgemaakte chocolade een van de specialiteiten is van San Martín de los Andes. Net als in het meer gevangen zalm en forel trouwens.

Weg van de Zeven Meren

Enkele dagen later worden we voor de eerste keer – maar bepaald niet voor het laatst – overrompeld door dat klassieke reizigerssyndroom waartegen geen medicijn bestaat. Het belangrijkste symptoom van deze ziekte is een zinnetje dat als een mantra door je hoofd blijft spoken. 'Laat er nooit een einde komen aan deze reis!' Ons overkomt het als we op de Camino de los Siete Lagos, de Weg van de Zeven Meren, zitten. Deze schitterende route verbindt San Martín met de wintersportplaats Bariloche. Wat een vergezichten! Wat een ongegeneerde schoonheid!

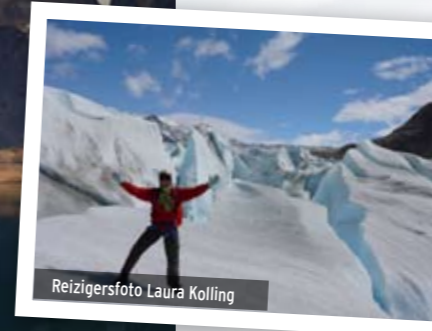
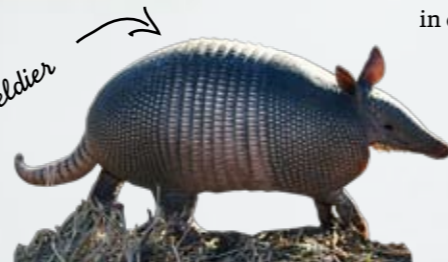
Later op de dag bereiken we Esquel, het eindpunt van weer een andere reisschrijver met een fascinatie voor Patagonië. Paul Theroux reisde ooit per trein vanuit zijn woonplaats in Massachussets helemaal naar het zuiden van het Amerikaanse continent. Hij kwam tot Esquel: ten zuiden hiervan rijden geen treinen. Nog altijd tsoekt hier, zes dagen per week, de oude stoomtrein waarnaar hij zijn reisboek vernoemde: de oude Patagonië Express.

We zijn inmiddels in het Argentijnse steppegebied aangekomen en gaan Ruta 40 volgen: het gauchiantwoord op Route 66. En alweer moet er een superlatief uit de kast worden getrokken. Jawel, dit is landschappelijk een van de mooiste routes ter wereld. De reis vervolgt over de Meseta Patagónica, een eindeloos leeg landschap waarin alleen af en toe een *estancia* voorbijglijdt – meestal in de vorm van een schapenhouderij.

Lama's en loopvogels

De volgende halteplaats is Puerto Madryn, dat in de 19e eeuw werd

Gepantserd gordeldier

GROEPS REIZEN

ONGEREPT PATAGONIË CHILI & ARGENTINIË

28 DAGEN VANAF

€ 3499

ONTDEK ZELF:

- ✓ Pucón, met Chili's mooie merengebied en Villarica vulkaan.
- ✓ Puerto Madryn. Op de Península Valdés zie je guanaco's, zeeolifanten, gordeldieren en misschien wel walvissen en orka's.
- ✓ Het spectaculaire Torres del Paine-park, waar je de mooiste wandelingen maakt.
- ✓ El Calafate, met de grootste gletsjer van allemaal: de Perito Moreno.

Boek nu ook de unieke verlenging PAASEILAND

EEN ONCE-IN-A-LIFE-TIME-EXPERIENCE
6 DAGEN VANAF

€ 1099

KIJK OP WWW.BAOBAB.NL/
PATAGONIE

Boek vóór 24 december met je persoonlijke **vroegboekorting**

gesticht door immigranten uit Wales. Vandaag de dag herinnert alleen nog een enkele straatnaam aan dit verleden. Boulevard Brown, bijvoorbeeld, waarover het aangenaam flaneren is. Puerto Madryn blijkt een prettig stadje met een mild klimaat. Het wemelt er van de visrestaurantjes en vanaf de pier is het goed zeeleeuwen spotten.

Van hieruit kun je naar het schiereiland Punta Tombo, met zijn pinguïnkolonies, en het befaamde Península Valdés. Dat is uitgegroeid tot een van de belangrijkste toeristische trekpleisters van Argentinië, en niet zonder reden. Hier komen exotische dieren voor als guanaco's (behorend tot de lamafamilie), gepantserde gordeldieren, mara's (Patagonische hazen) en nandoes (loopvogels). Bovendien is dit gebied de natuurlijke habitat van de zuidkaper, een zeldzame walvissoort, en het voortplantingsgebied van zeeleeuwen, zeeolifanten, pinguïns en orka's.

Vanuit Trelew, 65 kilometer van Puerto Madryn, vertrekt het vliegtuig naar Ushuaia in Vuurland. Met de onvermijdelijke, harde westenwind is de vlucht enigszins turbulent, maar als we na het nodige schudden (het vliegtuig) en beven (wijzelf) zijn geland, staan we wel op het allerzuidelijkste puntje van Zuid-Amerika!

Zonder overdrijving: dit is *el fin del mundo*: het einde van de wereld. In het achterland doemen bergen op die het hele jaar bedekt zijn met sneeuw en ijs. Voor het stadje ligt het Beagle-kanaal, met in de haven altijd één of meerdere grote zeeschepen, dikwijls met Antarctica als bestemming.

Darwin, ga je mond spoelen!

Na een paar dagen Ushuaia, dat ondanks de snelle groei van de laatste decennia een 'frontier-sfeer' heeft behouden, vertrekken we per bus, passeren de grens met Chili, en bereiken na een stevige reisdag Puerto Natales. Het stadje is gelegen aan de Seno Ultima Esperanza, de Fjord van de Laatste Hoop. Ja, dat soort namen ga je verzinnen wanneer je in zo'n dramatische uithoek van de wereld bevindt. Puerto Natales is de volgende dag ons vertrekpunt voor een bezoek aan het Nationaal Park Torres del Paine, een van de absolute hoogtoppen van Patagonië.

Dwars door het land van de gauchos reizen we in ongeveer twee uur naar het 181 duizend hectare grote Torres del Paine. Wie zei daar dat Patagonië eentonig was? Darwin, ga je mond spoelen! Overal majestueuze bergen, rotsen die ongenaakbaar uit de aarde oprijzen, felblauwe meren, gletsjers, watervallen en rivieren. Als klap op de vuurpijl maken we een catamarantocht over het Lago Pehoe naar de *refugio* (berghut) waar we overnachten.

Geheel tegen onze verwachting blijkt de volgende dagen dat de bergen van Torres del Paine zijn voorzien van een schitterend stelsel van wandelpaden, zodat je het gebied heel goed te voet kunt verkennen. En zo staan we, na een stevige wandeling, zomaar oog in oog met de drie granieten rotstorens waarnaar het park is genoemd. Onderweg hebben we orchideeën gezien, en natuurlijk opnieuw kuddes grazende guanaco's. De poema's en de *huemul*, een zeldzame hertensoort, houden we nog van Torres del Paine tegoe.

Natuurschoon aan het einde van de wereld: het lijkt allemaal niet op te kunnen. Als ik mijn blik omhoog richt, zie ik enorme vogels vliegen: witte kraag, gevederde 'vingers' aan de uiteinden van de vleugels. Dat moeten condors zijn!

Als ik mijn panfluit bij me had, zou ik precies weten welk liedje ik nu moest spelen. ✨

Tientallen dieren spotten & struikelen over de pinguïns bij Punta Tombo

